

1868 havde man endnu den gamle Aggerkanal, men i 1875 var den fuldstændig lukket. Dette medførte en Revolution i samtlige Forhold deroppe, idet for det Første Strømmen fra Besterhavet, som førte Sand og Dngel i stor Mængde ind i Limfjorden, ikke mere gik ret mod Ost gennem Krik-Big, men fortattes i sydlig og sydøstlig Retning mod det store Limfjordsbassin, saaledes at hele Krik-Big fandede til efter en utrolig Maalestok. Jeg har som sagt liggende et Kort for mig, som viser, at medens Dybden førend 1860 i den største Del af Krik-Big var fra 19, gjenem 18—17—15 ned til 7 Fod, saa er nu omtrent det Halve af Vigens fuldstændig tør med fint Havsand. Resten af Vigen er paa en ubetydelig smal Kende nær reduceret til høist 3 Fods Dybde; hele Bugten er fyldt med Sand, med Undtagelse af en ganske smal Kende mod Ost henimod Gaardhus-Mølleaa. All Vegetation er fuldstændig kvalt, siden Bugten har faaet et Sandlag af ca. 15—16 Fod. Grunden til denne uhyre Indstrømning af Sand er, at Aggertangen tilintetgjordes ved Stormfloden i 1868 saa fuldstændig, at al Beshyttelse mod Havet var væk; ikke alene de naturlige Klitbakter, men ogsaa de ved Kunst opførte Diger raseredes saa fuldstændig, at Tangen nu kun er ganske saa Fod over Havets Overflade, saaledes at omtrent enhver, selv den ubetydeligste Storm i Flodtiden fører et Hav med Sand i uhyre Maastrer ind over Tangen ind i Krik-Big. Dette har haft til Følge, at Vandstandslinien Vest for Bugten ved Krik, som fra Slutningen af Tredserne til 1874 er rykket frem indtil 1500 Fod ind i Vigen, fra 1874 og indtil 1885 er rykket frem indtil 8000 Fod ind i Vigen, som saaledes for en stor Del er forvandlet til en Sandørken, i Stedet for at det tidligere var en fiskerig Bugt. Nu siger jeg: de gamle, brave Besterhavsfiskere, hvem denne Lutning af Krik-Big nærmest gaar ud over, de gamle udslidte Fiskere, som ikke have tilstrækkelig Kraft til at fiske paa det aabne Hav, de have tidligere benyttet Limfjorden som Livskilde, som den Klilde, hvorfra de hentede det Nødvendige til deres smaa tarvelige Fornødenheder; men nu er den lukket paa den Maade, at de for det Første ikke kunne fiske i Krik-Big med Vaad — det har ikke Stort at sige, thi der er ikke Stort at fiske efter; men naar man forhindrer dem i at passere en å halvanden Mil før Solens Opgang og efter dens Nedgang, saa gjør det dem stort Afbræk, og derfor vil jeg meget anbefale det høie Thing at ophæve denne Uretfærdighed, som efter min Mening er viist mod de gamle Aggerfiskere. Jeg maa tilføie, at Fortidens Lovgivere have set mere

sympathetisk og mere omsorgsfuldt paa disse Samsfundets Stebbørn, saaledes tror jeg vel nok, man med fuld Ret kan kalde disse Thyborøn- og Aggerbofiskere, og jeg vil gjøre de Herrer, der ikke ved Selvsyn ere bekjendte med Forholdene deroppe, opmærksom paa, at disse Egne, Thyborøn og Agger med deres nærmeste Omgivelser, ere nogle af de trøstesløseste og kummerligste, vi have indenfor Danmarks Riges Grændser. Det er to Odder, der kun bestaa af lutter trøstesløst Havsand med lidt Marehalm, næppe et Græsstraa, hvorpaa Agger og Thyborøn ligge. Disse Fiskere leve under de allerhaardeste og farefuldste Livsvilkaar, som Nogen i dette Samsfund lever under. Jeg siger, at Fortidens Lovgivere have været mere omsigtssfulde og humane mod disse Samsfundets Stebbørn end vi, idet den gamle Fiskerilov af 15de December 1750 gav Thyborøn- og Aggerbofiskerne Eneret til at fiske i Limfjorden. Det viste sig ganske vist, at Forholdet ikke var holdbart, og inden mange Aar maatte den ogsaa ophøre, hvilket jeg isvrigt erkjender, var rigtigt, men der er dog et ret betydeligt Spring, fra at give dem Eneret over hele Limfjorden og saa forbyde dem at fiske, om de kunde, i den lille Arm af Limfjorden, som ligger umiddelbart uden for deres egen Dør. Jeg gjentager, at var denne Bestemmelse kommen for 30 Aar siden, havde den været fuldstændig paa sit rette Sted, nu er den, saa vidt jeg skjønner, fuldstændig unyttig, ganske oversludig. Derfor mener jeg, at Lovgivningen, hvis den vilde, godt kunde forsvare at tage en Bestemmelse tilbage, som Intet gavner og, kun skader og piner, saa meget mere, som, hver En af disse Fiskere, der har henbendt sig til mig, siger og skriver, at det ikke er til den allerfjerne Nytte, ikke til Gavn for Nogensomhelst, at denne Laasning nu iværksettes. Hvis det havde stet tidligere, kunde det have været til Gavn, men saa burde den ogsaa nu bestemt have været ophævet. Jeg bebrejder ikke Nogen, at de have gjort det — det er mit fulde Overbevisning — at det, at man har foreslaaet Krik Big Laaset, er stet af de samme Grunde, hvorfor man har paabudt laasende Bænde andet Steds, nemlig fordi man antager, at det er til Nytte for Fremkomsten og Fremvægten af Fiskeynglen. Jeg er entig i, at laasende Bænde er en absolut ganlig Foranstaltning for hele Fiskeriet, men Betingelsen er naturligvis den, at der paa de Steder, hvor man laaser, skal kunne leve Fisk, og den første Betingelse for at Fiskeynglen kan trives, er selvfølgelig den, at Fiskeyngelen kan faae Føde og Mæring,